

paa denne Bane; og dersom vi i denne Henseende ogsaa have staaet noget tilbage for andre Nationer, saa troer jeg dog, at vi i de to sidste Decennier have begyndt at gjøre en ret god Fremgang heri. Det eenlige Fængsel i Straffeanstalterne er derfor i de fleste Henseender et meget bedre, et meget bekvemmere, et meget reenligere, et meget hyggeligere Opholdssted end Arbeidsfalsen er; Fangerne have i den eenlige Celle en Tilværelse, der ikke blot for den, hvem Samlivet med dybt faldne Mennesker vilde være en Utaalelighed, men der for Enhver, som har Sands for noget af det, der giver Livet Værd, maa forsones ham med Genfomheden i Cellen, og gjøre, at han ikke sjældent foretrækker denne for Arbeidsfalsen. Alereede af denne Grund kan Hensættelsen i eenlig Celle i kort Tid nu ikke ansees tilstrækkelig. Paa den anden Side har man i de fleste af vore Arresthuse indført den eenlige Afsondring af Arrestanterne, saalænge Undersøgelse varer, eller idetmindste arbejdes der hen hertil, og den Bestræbelse, som i saa Henseende finder Sted hos os, i Lighed med hvad der tilstiges næsten i hele det civiliserede Europa, skulde jeg ikke troe var af dem, over hvilke man kunde ville bryde Staven, naar man virkelig betragter Forbrydelseerne fra et humanere Standpunkt. Altsaa, naar Forbryderen nu kommer i Straffeanstalten, har han som oftest allerede været vant til en længere Tids eensomt Fængsel. Vilde man nu gaae hen og sige — thi jeg vil ikke tale om den Synderlighed, at man paa eengang vil have corporlige Straffe affskaffede og den eensomme Fængsling indskrænket til 8 Dage, som i Sandhed er en meget kort Tid, Noget, der, saa forekommer det mig, er principløst eller gaaer ud fra to aldeles modsatte Principer — vilde man, siger jeg, nu indskrænke den eenlige Fængsling til denne korte Tid, og sige, som det er blevet sagt: det er dog forfrækkeligt, at man skulde overlade det til en enkelt Mands Bilskaarlighed at kunne sætte en Fange indtil 6 Maanedes i eensomt Fængsel, saa vilde jeg spørge, hvorledes man derved da kunde troe at opnaae det, som man dog ikke kan negte, for mange Mennesker i en Straffeanstalt er en Nødvendighed; thi naar jeg ikke har misfor-

staaet den sidste ærede Taler, kunde selv han dog ikke negte, at der i Straffeanstalterne findes en Deel saa fordærvede Mennesker, at man ikke kan komme ud af det med dem uden ved haarde Straffe. (Grundtvig: Ja, Ketten skal dømme dem.) Det er altsaa Ketten, som alene skulde dømme dem til længere end 8 Dages eenligt Fængsel. Jeg skal gaae ind paa den ærede Talers Forestillingsmaade, og uagtet jeg ikke holder af at paaberaabe min Erfaring i nogensomhelst Henseender, skulde jeg dog troe at have nogen Grund hertil netop i denne Sag, hvor Mand, for hvis Kundskab og Erfaring jeg iøvrigt har tilbørlig Agtelse, have troet at kunne paaberaabe sig deres Erfaring, hvorved jeg dog ikke skal tilbageholde den Bemærkning, at naar man vil tale om, hvorledes en Straf bliver exequeret i en Straffeanstalt, saa kunde man idetmindste have ventet, at de, som vilde yttre sig herom, ikke havde undladt at skaffe sig al mulig Oplysning i denne Henseende, men, saavidt mig bekjendt, har ingen af de ærede Talere, som have talt om den eensomme Fængslings Anvendelse hos os, nogensinde engang seet, hvorledes de Localer ere indrettede, som dertil bruges; idetmindste er det ikke kommet til min Kundskab, at Nogen af dem har begjært Tilladelse til at see disse Localer, og den vilde sanneligen ligesaa lidt have været negtet dem, som nogen Anden. Men det er altsaa Ketten, som skulde anvende det eensomme Fængsel. Men hvad vilde være Folgen af, at det blot skulde være Ketten, der skulde anvende eenligt Fængsel i længere Tid? Afseet fra alle andre Følger skal jeg kun bede erindret, at der dog ogsaa maatte foregaae en Undersøgelse af disse Sager. Naar der altsaa var skeet et Tyveri paa Arbeidsfalsen af Garn, af Arbeidsmateriale, eller en anden Forseelse af lignende Art, saa skulde der efter den ærede Talers Mening skee det samme i en Straffeanstalt, som der skeer i det almindelige Liv; det vil sige, Sagen skulde overgives til Ketten, og den Paagjeldende, paa hvem en vis Grad af Mistanke hvilede, skulde affondres fra sine Omgivelser, det vil sige, hensesattes i eensomt Fængsel, indtil Sagen var undersøgt og paadømt. Men heraf vilde følge, at eenligt Fængsel i alle Tilfælde idetmindste